

в. „УТРО“ излиза три пѣти
въ мѣсеца.

ЦѢНА:

За година 3 лева, а за стран-
ство се прибавятъ пощенскитѣ
разноски.

ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТ.

УТРО

НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

Всичко що се отнася до въ-
стника, се адресира до редакци-
ята му въ гр. Плѣвентъ.

Неплатени писма не се прие-
матъ. Ръкописи назадъ не
се повръщатъ.

42/58 За обявления се плаща по
споразумение.

ОБРАЗЦОВО НАР. Ч-ЩЕ
Г. ДИМИТРОВ-Плевен
БИБЛИОТЕКА

АДВОКАТИТЪ

Романъ Г. Дачевъ & Асѣнъ Ив.
Милчевъ съобщаватъ, че писали-
щето имъ за напрѣдъ се помѣща-
ва въ зданието на Савва Ивановъ
— бившата аптека на Францъ
Хорачекъ.

ОТВАРЯ се курсъ по
френски два
пѣти сѣдмично, съ 5 лева мѣсечна
прѣдплата.

ЗА СПОРАЗУМѢНИЕ ДО РЕДАКЦИЈАТА.

ИЗЛЕЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

Коментаръ върху Търговския законъ

въ двѣ части

отъ Ив. С. Тишевъ (юристъ).

Одобренъ отъ Министерството на Право-
съдието съ окръжни подъ № № 612 и 9034
отъ 16/1 и 19/VIII 1906 год.

Цѣна: I часть — 4 л.; за II часть — 3 л.

На книжаритѣ се прави 20% отстъпъ.

Поръчкитѣ се изпращатъ до Книжарий ма-
газинъ на печатница „Надежда“ въ гр. Плѣ-
вентъ и се изпълняватъ само въ брой и нало-
женъ платежъ.

Дрогерия Л. Константиновъ & С-ие
Плѣвентъ.

Ново! Ново! Ново!

КРЕМЪ И ПУДРА ФЛОРЕИНЪ

Хигиена, красота, здравостъ, прѣснота, при-
ятностъ и несравняемостъ на лицето, се добива
съ употреблението на пудрата и крема Флорейнъ.

Прѣсно I-во качествено рыбено масло (мо-
руновъ мазъ).

Русски карамели.

Одоль.

Жирардово вино.

Шоколадъ Milka и Welma Schuchard.

Бергмановъ, Нѣга и др. сапуни. Пристиг-
наха въ Дрогерията на Л. Константиновъ & С-е.

Каква е нашата интелигенция.

II.

Въ миналия брой отправихме тежки думи
къмъ плѣвентската интелигенция. Онова, що ка-
захме за нея, се отнася и за интелигенцията
по всичкитѣ градове. Ако искаме да отговоримъ
— имаме ли ние интелигенция и какви сж

нейнитѣ принципи и идеали, то при отгово-
ра на това питане изпадаме винаги въ горчи-
ви истини.

Освобождението ни отъ политическото роб-
ство породило у насъ нови нужди и нови усло-
вия за животъ. Сътършившитѣ прѣди нѣкои у-
чилище се въодушевяваха само отъ идеята да
служатъ на ближния си, тѣ се залавяха или
съ учителствувание, или съ търговия и заная-
тъ, защото въ врѣме на турското владение чи-
новническитѣ длѣжности не сж били достъпни
за раята.

Обаче, слѣдъ освобождението всички мѣ-
ста по държавн. управа трѣбваше да се заематъ
отъ българи, взети отъ срѣдата на тая интели-
генция, която прѣди не е никакъ мечтала по-
добни длѣжности. Указа се голѣмъ недо-
стигъ отъ хора и тоя недостигъ трѣбваше да
се попълни. По тоя начинъ интелигенцията у
насъ се обърна на чиновническа каста и се
отстрани отъ масата на народа.

Его кои съставатъ днесъ нашата инте-
лигенция: чиновници и учители. За военитѣ и
дума не може да става. Тѣ се силятъ, колкото
е възможно, да бѣдатъ далечъ отъ народа, кой
знае по какви съображения.

Учителитѣ сж съ срѣдне и висше образо-
вание, а и повечето чиновници сжщо. Учите-
литѣ и чиновниците иматъ ясно разбиране на
живота, вникнали сж въ народнитѣ неволи, прѣ-
живѣватъ ги, ала до сега нищо не сж направи-
ли за народна полза. Па сегашнитѣ народни
водители, членове на малка адвокатска каста, що
е съ свободна професия, отстранили сж, чрезъ
законъ, учителитѣ и чиновниците да упражня-
ватъ гражданскитѣ си права — забранили сж
на тая висша народна интелигенция да насочва
на народа неговия политически и културенъ и-
деалъ. Учителя и чиновника цѣли 15 години
трѣба да бѣде „нѣмо животно, ако иска да
живѣе. Той трѣба да бѣде въ течение на 15
години пълзяща влѣчуга прѣдъ свободната ка-
ста на народа. Най-хубавата възраст отъ жи-
вота, цвѣта на своята младостъ, изгубватъ въ
бездушенъ животъ. Нѣкои, за да се освободятъ
отъ тоя тежъкъ и непоносимъ животъ, вър-
шатъ прѣстѣпни дѣла. За да се причислятъ
къмъ свободната народна каста, тѣ трѣба да
прѣминатъ редъ грозни митарства, да извър-
шатъ жестоки грѣхове. Наистина, между таки-
ве свободни, бивши чиновници, има честни хо-
ра, но тѣ сж твърдѣ малко. . . . А всѣки се
стрѣмил да бѣде свободенъ, значи всѣки трѣба
да върши редъ мерзки дѣла и да постигне това.

Грозна е картината, която ни прѣдста-
ва днешно врѣме нашата интелигенция. Прѣдиш-
ното самоотвержение, самопожертвуване днесъ
сж замѣнени съ грозна апатия къмъ всичко що
се върши прѣдъ очитѣ ни. Нравствеността
отъ день на день се изхабява, честността се
замѣнява съ доносничество; прѣдишната дѣя-
телностъ въ полза на народа си — съ продаж-
ничество, раболѣпство; откровеността — съ
измама, извратяване на дѣйствителността. . . .
Сегашнитѣ читалища и библиотеки се замѣня-

ватъ съ кръчми, кафенета и бирарий. На всѣ-
каде царува едно мрътвило, ужасно. . . . По-
нятието „патриотизмъ“ днесъ се взема на по-
дигравка и най-голѣмъ патриотъ е тоя, който
умѣе майсторски да изплува надъ тинята и да
сѣгради своето щастие върху чуждото нещастие.
Думитѣ „милия народъ“ не значатъ въ устата
на днешния интелигентинъ нищо друго, освѣнъ
„кокалатъ“ и „пълния джобъ“. Въ днешно врѣ-
ме се смѣта за най-голѣмъ глупакъ тоя, който
не гледа да се възползува отъ обстоятелствата
за своя лична облага, но се залавя „да опра-
вя свѣтътъ“ . . . Свободата на човѣшкитѣ прав-
дини се продаватъ за богатство и пари, за
слава и почестъ. . . . Умоветѣ у насъ сж плѣ-
сенясаи, свѣдѣствата затѣйла, сърдцата закор-
авѣли и нищо не ни вълнува! Ний сме станали
до толковъ безочливи и безхарактерни, щото не
се сраимъ да се оправдаваме отъ осждителнитѣ
си постѣпки съ това, че нужда за хлѣбъ ни
заставя да постѣпваме тѣй противъ свѣдѣствата
си. А не трѣба да забравяме, че интелиген-
цията има голѣмо влияние надъ младитѣ, ко-
ито се готвятъ да встѣпятъ въ живота. Каква
бѣдаца интелигенция ще имаме, когато ний
създаваме сега такива условия, които не мо-
гатъ да се не отразятъ злѣ върху идеалитѣ и
стрѣмежитѣ на бѣдцето!

Да, ний изказваме твърдѣ горчиви вѣща
за нашата интелигенция и ги изказваме съ бо-
лка на сърдце, защото изобщо взета нашата съ-
врѣмена интелигенция не може да не се оха-
рактеризира тѣй.

И бѣдцата история, ще отдѣли най-чер-
ната страница за тая сбирщина, която иска да
се нарече съврѣмена интелигенция, а бѣдцето
поколѣние ще сипи проклетия върху тѣхъ, е-
динственитѣ виновници, които съ индефрен-
тността си и стрѣмежитѣ сж способствували за
пълното морално и материално сѣсипване на
страната ни. . . .

Утѣшна е появата, че на послѣдне врѣ-
ме една часть отъ интелигенцията започна
да съзнава осждителната си индефренентностъ
спрамо народнитѣ неволи и се опѣлчи противъ
всички народни изѣдници, които подъ будото
на патриотизмъ сѣсипватъ и деморализирватъ
страната ни. Дано тѣхния примѣръ се послѣд-
ва и отъ другитѣ интелигентни сили и въ за-
дружна борба се застъпятъ за правата и инте-
реситѣ на широката маса и съ това помогнатъ
за спасяването на страната ни отъ застрашаващо
го икономическо и морално пропадане.

Нека се задружно опѣлчимъ, до когато е
още врѣме, противъ злото и го прѣмахнемъ,
прѣди то да окаже крайното си сасипателно
влияние.

Съ това ние ще побързаеме да омиемъ чер-
ното пятно, което бѣдцата история ще отбѣл-
жи въ страницитѣ на историята и ще спе-
челимъ ве проклетие, но благодарностъ отъ
подрастващото поколѣние.

Д. К.

Акцията на еснафското работничество.

На 15 м. м. „широки и либерали“ социалисти протестираха против закона за еснафитъ, а въ навечерието на 23 т., съгласно дадената заповѣдъ отъ централното бюро на тѣснѣшката социалистична фракция въ България, мѣстнитѣ организации на сжщата бѣха взели всички мѣрки за да мобилизиратъ силитѣ си и да протестиратъ на другия денъ чрѣзъ масово напущане на работата и дружни манифестации противъ сжщия законъ. Последниятъ, дѣйствително, е крайно стеснителенъ за теѣрва нарастващото работнишко движение у насъ, което за сега, като твърдѣ слабо и разединено, най-много може да прѣдусѣти устрѣменитѣ мѣрки противъ него. За едно засилено работнишко движение подобни мѣрки сж нищо. Факта, че българското работничество прѣдприе една първа по рода си акция, макаръ въ три направления е за насъ отъ високо обществено-економическо значение. Обаче съдържанието и послѣдствията на тази акция не могатъ да бъдатъ такива, каквито мислятъ, че сж водителитѣ на работничеството у насъ, особено тѣснѣшитѣ. Споредъ тѣхъ на българска почва може да се дѣйствува така, както става на западъ и вѣрни на това гледище, тѣ почнаха да демагогствуватъ, че противъ еснафския законъ, вреденъ за социалистическото движение, борбата може да се води ефикасно, като се приложатъ у насъ най-свѣршеннитѣ боеви сръдства, до каквито може да достигне крайно организираното работничество въ развититѣ капиталистични общества. По този начинъ тѣ пригърнаха овази мѣрка, която се отхвърли отъ тѣхния учителъ Бебелъ на манхаймския конгресъ и съ това отъ най-свѣршенното сръдство за борба — масовата стачка — тѣ създадоха единъ палиативъ.

Защото българското производство за дълго ще си остане съ дребнотупанския си характеръ, за това и работничеството пѣкъ не ще бжде концентрирано въ капиталистични прѣдприятия, за да може да заживѣе съ психологията и интереситѣ на революционни пролетариятъ.

Вънъ отъ това дребниятъ производител у насъ не губи при една масова стачка толкова, колкото си въображавтъ тѣснѣшитѣ водители, за да може вслѣдствие материалната вреда да да подкрѣпи искането на работницитѣ — отмѣнението на еснафския законъ. Въ дребнитѣ работилници, каквито сж всички въ Плевенъ, наемния трудъ се извършва повече отъ дѣца. Възрастнитѣ работници, които иматъ право на гласоподаване сж рѣдко, защото се по сжбно плащатъ и защото тѣ извършватъ по-важнитѣ функции въ производството. Вслѣдствие на това единъ дребенъ господаръ, който произвежда за мѣстния пазаръ твърдѣ малка връда ще почувствува при една масова стачка, тѣй като напущането на работата ще е общо за всички работилници въ града, — господарятъ не ще бжде изпрѣдваренъ отъ сжсѣда, си нито въ работа, нито въ поржчка или въ продажба, понеже и на сжсѣда работницитѣ сж напущали — положението е общо. Поржкитѣ могатъ да се приематъ отъ господаря, продажбата на готовата въ дюкяна стока винаги се върши и безъ това отъ сжсѣщия. Прибавете при това и факта, че социалистичнитѣ организации у насъ, особено въ провинцията се състоятъ отъ дѣца и юноши, не добили право на гласоподаване, защото възрастнитѣ работници въ еснафскитѣ работилници сж натоварени съ семейства и обикновено сж много неподатливи на социал. учение, отъ колкото дѣцата, които сж безъ отговорности и ще си обясните, какво може да бжде съдържанието на направената акция противъ еснафския законъ отъ еснафскитѣ работници.

Но вождеветъ на социал. движение у насъ тука ще ми възражатъ, че нашата страна е млада въ отношение на ступанственото си развитие, че социализма у насъ, като обществено движение е твърдѣ новъ за работн. маса и за това като негови послѣдователи най-рано се явяватъ дѣцата и юношитѣ. Подобни мисли пишущия тѣзи редове е чувалъ да се подчертаватъ отъ много велеумни и правовѣрни марксиста, готови за метода на материалистичното разбиране на нѣщата, на кръсгъ да бждатъ разпнати. Обаче подобно обясняване дѣтския и юношеския съставъ на социал. партия у насъ е витийска демагогия, защото да кажешъ, че

отъ младостта на страната и социалист. учение въ нея зависи и младежкия характеръ на едно обществено движение, ще рече да се ржководишъ въ своята пропаганда и агитация изключително отъ мисълта да повлечешъ, колкото се може повече послушници, но не и да обяснявашъ обективната дѣйствителностъ. Споретъ насъ липсата на възрастни работници въ редоветѣ на социалистич. партия се дължи, както казахме и по-горѣ, едно, на дребнотупанския, еснафско-занаятчийския, характеръ на българското индустриално производство, на обесогателството, че частната собственостъ въ страната не е прѣгърпала, въпрѣки горѣшитѣ желания на социалиститѣ, необходимата концентрация, за да се почувствува нуждата, както се изразява Д. Благоевъ, отъ по-възрастни работници, отъ по-зрѣлъ пролетариятъ, и друго, вслѣдствие това, че при сегашната усилена конкуренция, българскитѣ занаятчий тѣрси да услови за наемници, колкото се може по-евтино плащани работници, а такива сж дѣцата, нуждитѣ на които сж ограничени и които могатъ да се експлоатиратъ прѣкрасно подъ формата на „чиракълъкъ“ и „калфалъкъ“ съгласно традиционнитѣ еснафски наредби. Останалия български пролетариятъ, съсрѣдоточенъ въ малкото фабрики е, който може да прѣдставлява по-сериозна социалистическа сръда стига прѣдставителитѣ на учението да могатъ да пробудятъ класосъзнанието въ нея.

Обаче, както го твърди нашата дѣйствителностъ контингентъ на онова работничество, което е съсрѣдоточено въ нашитѣ фабрики е женски и дѣтски, което обстоятелство сжщо не благоприятствува за разпространението на социалистическото учение, както го признава и самия Плехановъ въ своитѣ възпоминания за развитието на работнишкото движение въ Русия. Живъ примѣръ за това е градъ Габрово, въ чийто фабрики труда повечето се извършва отъ дѣца и жени, благодарение на което работнишкото движение тамъ, въпрѣки многогодишната работа на социалиститѣ, е нищожно въ сравнение съ масата пролетариятъ и засиленото и струпащо на едно мѣсто фабрично производство.

Отъ всичко това личи явно, че социалистическата партия у насъ, слаба поради лип-

ПОДЛИСТНИКЪ.

Нѣжна сѣвъсть.

Есенна вечеръ. Тихо и прохладно е въ въздуха. Слънцето мирно захожда и прѣдъ очитѣ ни на блѣдно-розовото небе се рисува, въ тъменъ и мраченъ силуетъ, стария боръ. Сестра ми и азъ, и двѣтѣ прѣхвърлили вече жени седимъ на стѣпалата на терасата, съзрѣцаваме захождането и си спомняме за нашето минало. Съ тая къща, съ тая градина, даже и съ борътъ, сж свързани много възпоминания отъ ранното ни дѣтство. Сестра ми живѣе въ старата къща на дѣдо и азъ я навѣстихъ.

— Знаешъ Надя, казвамъ азъ, у мене се е загнизило страшно чувство. Менъ ми е мъчно тукъ. Тия родни мѣста ми се прѣставятъ като тихо гробище на миналото. Почти никого вече нѣма отъ тия, които сж уреждали това родно мѣсто и когато вървя изъ тъмната алея, струва ми се, като че сѣнкитѣ на миналото се повдигатъ, вървятъ редомъ съ менъ и отново живѣятъ.

И иска ми се да ги възкрия макаръ и за мигъ. Ние почнахме да си припомнимъ милитѣ сѣнки.

Надя каза: — Ако ний въ младостта си знаехме, какъ послѣ, въ старостъ, ще си спомняме за миналото, какъ ще припомнимъ грѣшкитѣ си и ще се измъчваме отъ отъ разкаяние!

— Какво си спомни ти! — попитахъ азъ.

Надя не отговори тутакси. Тя съзрѣцаваше захождането и нейнитѣ добри очи бѣха натжени.

— Азъ често си спомнямъ за това, каза Надя; и сърдцето ми се стѣга. Азъ мисля за Зиночка.

— Какво е то! — попитахъ азъ. За какво можешъ ти да се разкайвашъ. Ти обичашъ да се упрѣквашъ. Въ криво можешъ да бждешъ виновна прѣдъ Зиночка!

Надя каза:

— Ти не знаешъ нашия животъ слѣдъ твоего омъжване. Ти замина и нашия животъ остана чуждъ за тебе.

— Ами че ти нали обичаше Зиночка? — попитахъ азъ.

— Разбира се, каза Надя, азъ я обичахъ, но тя бѣше така разглезена. Тогава азъ останахъ по-годѣмата въ къщи и мама слѣдъ тебе тѣй много изискваше отъ мене. Азъ трѣбваше да слѣдя за възпитанието на сестра ми, сама едвамъ на 18 години и Зина бѣше такава фантазийка и капризна, че азъ просто подлудѣвахъ съ нея. Мама ѝ страшно угаждаше и не можеше иначе. — Зина бѣше така хубавичка, умна, талантлива. Помнишъ ли какъвъ гласецъ тя имаше? Запѣе се, сжщо камбаничка звѣни, пѣе, пѣе като чучулига. Тя се учеше примѣрно. И мама я нагледваше сжщо примѣрно. Всичко каквото кажеше Зина то бѣ законъ у

дома. Тя честичко ме обричаше на маминия гнѣвъ, често и азъ плачехъ за нея.

Въ сръдата на май, въ тая ужасна, нещастна година, врѣмето бѣше чудно, почти такова топло, както лѣтѣ, тихо; ний се тъкмѣхме изпитъ.

Още въ зори Зина събираше книгитѣ си и се отправяше въ близката общирна градина, подъ прѣдлогъ че у дома отъ горѣщината не може да се занимава. Азъ свѣршвахъ послѣдния педагогически курсъ. Понѣкога отивахъ и азъ въ градината но повече прѣдпочитахъ да се занимавамъ у дома. Въ градината не можехъ да се съсрѣдоточа.

Веднажъ сѣдя, навела очи въ книгата, и тутакси въ стаята влѣзе мама.

— Гдѣ е Зина?

— Въ градината.

— Ею! защо я пращашъ ти сама? Зина е вѣтърничава, тя ме плаши.

— Мамичко, какъ е възможно! Тя не иска да се приготвява у дома, пѣкъ азъ не мога да се занимавамъ въ градината.

— Ей че си несмислена каза мама. — Нима не можешъ да направишъ една малка жертва за малката си сестра. Ти си по-годѣма трѣбва да се грижишъ за по-малката. Иди още сега въ градината и не оставяй Зина сама. Богъ знае какво прави тамъ тая луда-глава.

Слѣдва.

сата на общественно-икономически условия, необходими за нейното засилване, ще прѣдизвика ироничната усмивка на обществения наблюдател винаги, когато социалистическите водители, разбѣдинени въ три направления се емчат да приложат на българска почва изработената боева тактика отъ западноевропейския пролетариятъ. То е все едно да сгрѣляш съ брѣгово оръжие върху зайци.

Може би ще ми се възрази, че акцията противъ еснафския законъ е направена съ агитационна цѣль, съ цѣль класосъзнателна и просвѣтителна. Но то е все едно, защото съ единъ такъв работнишки съставъ не може да се извоюва много, не може да се испрѣвари общото икономическо развитие на страната. А щомъ стане дума за просвѣщение и класосъзнание ние се допираме до най-слабата страна отъ дѣятелността на българските социалисти, тъй като тѣ, разполагайки отъ начало съ една социалистическа партия на „интелигентнитѣ“ задоволяваха се само съ книжно движение, а когато въ редоветѣ имъ постигнѣ малкото работнишки елементъ, поставени отъ икономическо положение на страната прѣдъ една дилема за разбирането на *българските условия* и тактиката на българското работнишко движение, увлѣкоха се въ дълги безплодни полемки и караници на лична почва, тъй както могат да се каратъ само некултурни хора, вслѣдствие което повдигащето се работничество биде занемарено въ просвѣтително и класосъзнателно отношение и неговата срѣда се прѣвърна въ мегданъ за ратоборство на отдѣлнитѣ интелигентни котерийни групи. Това не би било, разбира се при едно силно работн. движение, което изхождайки отъ своитѣ неотемлими интереси, носейки съ развитието си общия социаленъ прогресъ, много лесно би побѣдило изкуствено създадения въ срѣдата му дѣлежъ, произходящъ отъ личнитѣ умрази и разприави на случайнитѣ и врѣменнитѣ му водители.

И при едно подобно положение на нѣщата българското работн. движение се нуждае не отъ громки парадъ и прѣувеличения числого на участвуващитѣ въ тѣхъ, но отъ вътрѣшна просвѣтителна и съзидателна работа, защото колкото и съ малко хора да става тя, се има своя високо културенъ характеръ. Съ една акция, каквато направиха българските социалисти, лишена отъ единъ масовъ, внушителенъ, характеръ, не може да се прѣдизвика отмѣнението на единъ законъ, тъй като това трѣбва да се поиска не само отъ дѣцата и юношитѣ, а и отъ българските избиратели, въ случая — занаятчиитѣ, понеже въпросния законъ е стѣснителенъ въ много отношения и за гѣхъ коего доказва станалото вече въ София събрание отъ дребни занаятчии, на което се е взело рѣшение да се иска отмѣнението нѣкои членове отъ прѣдметния законъ.

Само въ едно подобно направление борбата противъ еснафския законъ би била резултатна, както бѣше тя такава и противъ закона за десѣтка, подбѣга отъ широкитѣ слоеве на демоса

Г р а х к ъ.

До редакцията на в. „Утро“.

Тукъ.

Господинъ Редакторе,

Въ статията на бр. 1 отъ вѣстника Ви, подъ надсловъ „Плѣвенската интелигенция“ джха истината съ всичката си релефностъ, обаче, добръ ще е, ако дадете мѣсто и на долунаписанитѣ нѣколко реда пакъ за схщата интелигенция, съ които се указва, отъ гдѣ се е съз-

дало пасуването ѝ и какво трѣбва да направи тя за да прѣмахне послѣдното.

Нищо по мѣчително отъ това, да чуешъ, че интелигенцията въ Плѣвень спи. Да, нищо по мѣчително отъ това! Да ни се каже поне, че въ града ни нѣма интелигенция, то иди доди — гълта се. Но да признавашъ съществуването ѝ, обаче, прѣкарва въ сънливостъ, това не се носи! Какъ така! Ами че нашата интелигенция зимѣ и лѣтъ яде, движи се, забавлява се, често попиива, на модерни начала . . . !

На думата: Интелигентитѣ у насъ, собствено въ нашия градъ, сж подѣлили интелигентността си на двѣ: на външна и вътрѣшна. На външната високитѣ плѣв. първенци служатъ прѣкалено, обаче на другата сж изневѣрили.

Рѣдко ще се съзрѣ чистокръвенъ плѣвенецъ отдаденъ на общественната дѣйностъ. Тази работа се е считала за най-неблагодарна, за най-подозрителна, отъ дълги години насамъ дори и до днесъ, отъ естество да създаде немилостъ прѣдъ силнитѣ на деня. И колкото това разбираше, прѣди врѣме, е било нищожно, сега то е толкозъ по-големо и е закрѣпвало винаги въ младата чистокръвна Плѣвенска интелигенция възгледа „не е останало на насъ да оправяме свѣта“. Гледайки така, боейки се отъ по-силнитѣ младитѣ плѣвенци живѣятъ днесъ за днесъ — прѣкарватъ единъ летаргиченъ животъ. Такъва е оцѣнката, що ѝ се дава отъ всѣки. А старитѣ какво правятъ старитѣ плѣвенци? По-старитѣ, когато сж бивали на властъ, сж упражнявали всички срѣдства, за да заставятъ по-младитѣ отъ тѣхъ да млѣкватъ — да заспиватъ, като сж ги подбивали морално и материално, за да имъ прѣсѣкатъ крилѣтъ още не опитани въ хвърченето къмъ полето на общественна дѣйностъ. Убивали сж тѣхния стремежъ да подигнатъ гражданитѣ си въ културно, нравствено и политическо отношение. Добръ, но ние имаме свободни интелигентни — плѣвенци: медици, инженери, адвокати. Какво правятъ тѣ? Тѣхния грѣхъ въ това отношение е непростимъ. Владени въ мисълта за спокоенъ животъ — никакъ не мислятъ за ония задължения, що трѣба да има всѣки единъ гражданинъ къмъ родния си градъ.

А резултата отъ всичко това е сегашното положение, на интелигенцията — нейната разпокъсаностъ. Разпокъсаностъ ѝ е потрѣбна. Кога ли ще се събере тая разпокъсана интелигенция заедно, на задружна работа? Ето това е единъ доста важенъ въпросъ, на когото обстоино трѣбва да си отговори всѣки плѣвенецъ.

Азъ отдавамъ причината за това на насилнитѣ дѣйствия, упражнявани отъ властувалитѣ и властвуващитѣ. Значи апатията на интелигенцията изобщо ще се изличи, само тогава, когато управляющитѣ, както сега, така и за въ бъдаще, признаватъ правото на всѣкого да борави тамъ къдѣто той вижда, че ще допринесе нѣщо за въ полза, ако не на цѣлото общество, то поне на една частъ отъ него. А не, както лѣтосъ нѣкой „силенъ“ събираха „маазари“ срѣщу по-младитѣ учители, защото искали да мислятъ свободно. Днесъ ако интелигента се е отдалъ малко-много на истинско служене на обществото ще бжде, ако не е чиновникъ, ненавистенъ, ако ли е на служба, ще бжде обрѣченъ на прѣсѣлването. Но не се свършва само съ това, повече става по-нѣкога.

Но мене ми се чине, че не трѣбва вече интелигенцията да гледа тъй сама на себе си, защото само нейната дѣйностъ ще ѝ даде потрѣбната база за дѣйствия, както за близкото, тъй и за далечното бъдаще. Плѣвенската интелигенция е потисната, обаче отъ нея се иска и очаква много нѣщо. А да постигне тя онова, което и прѣдстои, трѣбва веднажъ за винаги да се освободи отъ традиционнитѣ си гледища за обществената управа, за своето положение и сама да си създаде подобающето мѣсто, да си издигне поваленото име, да отрие миналитѣ си ятна.

Това тя ще стори само тогава, когато почне да си създава било политични, било просвѣтителни групи, къдѣто да обмѣня мисли за своето положение и за насоката му къмъ по-свѣтълъ пѣтъ — пѣтътъ за достигането на общественното благоденствие, на което лозунга да е справедливостта.

1/XI, Плѣвень.

Homo Hominis.

ХРОНИКА.

— На 1 того пристигна въ градътъ ни денутацията отъ Минский полкъ, на чело съ Полковникъ Геикинъ, придружени отъ Генералъ Марковъ и Ст. Заимовъ прѣдседател на комитетъ „Царъ Освободителъ“. Слѣдъ като посѣтиха кѣщата-музей „Царъ Освободителъ“, Скобелевитѣ паметници (паркове), Мавзолея, замѣнаха за Пордимъ и Бѣла.

— На 4 т. м. вечерта Женското Просвѣтително Благотворително дружество „Пробуждане“ ще даде литературно-музикална вечеринка за въ полза на фонда по постройка на безплатни трапезарии въ градътъ ни. Прѣдъ видъ цѣльта която се гони вѣрваме, че вечеринката ще бжде посѣтена отъ доста граждани.

На 29 м. м. по покана на църковното ни настоятелство бѣ свикано събрание въ салона Д-во „Съгласие“ за да се размѣнатъ нѣкои въпроси за подновяване на църквата „Св. Николай“. За тази цѣль е избрана една комисия която да трѣгне по просия.

Бихме писали повече по тази Божя работа, обаче мѣстото не ни позволява. Въ идущия брой ще се повѣрнемъ на въпроса.

— Мѣстния клонъ отъ Българското Археологическо дружество, по разрѣшение отъ Министерството на Народното просвѣщение въ течението на този мѣсецъ е направилъ разкопки на старата римска крѣпостъ въ „Каялъка“ срѣщу пещерата съ водопадъ, дѣто сж намѣрени нѣколко, отъ археологическа стойностъ камъци, единъ отъ които е съ надписъ на латински езикъ.

— Женското професионално Училище въ града. Не може да се отрече че подобни школи ще засилатъ и модернизиратъ много отъ занаятитѣ въ страната. Вънъ отъ това, тѣ иматъ голѣмо възпитателно значение за нашия млади момѣ, бѣдни гражданки. Тия школи трѣба да надхатъ нашата мома съ трѣзвеностъ, положителностъ и съ здравъ светогледъ върху живота. Такива надежди възлага всѣки гражданинъ на тия училища, такива надежди възлагаха и плѣвенци при отварянето на женското професионално училище. А какво излѣзе! Ето двѣ години и въ училището не се турнало никакъвъ редъ. Занаята тамъ не е цѣль, а срѣдство. Пакъ на общеобразователнитѣ прѣдмети се обръща повече внимание. Натурнатитѣ 29 съ 24 часа работа не се изпълняватъ. Нѣматъ възможностъ. Вечерно врѣме ученичкитѣ работятъ до мракъ и напускатъ работата безъ да довършатъ часоветѣ — не се вижда. Учителкитѣ сж се оплаквали нѣколко пѣти на директора, но безъ полза. Кметството, „щедро въ всичко“, не се погрижва да вземе поне една ламба. Прѣзъ врѣме на работа нѣма никакъвъ редъ: не може да се различи единъ курсъ отъ другъ, работата на една ученичка отъ друга. Вътрѣ въ работнитѣ стаи вѣе страшна задушностъ. Бидейки тѣсно, ученичкитѣ се бутатъ една въ друга. Не стига това, безъ да се гледа че помѣщеннето е тѣсно, една отъ стаитѣ е опрѣдѣлена за рисуваенъ салонъ, въ който *всѣки денъ* дохождатъ ученичкитѣ отъ класното училище да рисуватъ Има ли смисълъ? Много много нѣщо има да се каже за това училище, но замълчаваме. Вжтемъ, каква е тая. случка, дѣто ученици отъ винарското училище сж гонили ученички отъ професионалното у-ще?!

— Всички редакции до които изпращаме вѣстника си, умоляватъ се да изпращатъ и тѣ въ замѣна своитѣ изданиа.

На 28 м. м. вечерта Колоезачното дружество въ градът ни по случай закриване зимния сезон даде въ салона на д-во „Съгласие“ танцувална вечеринка съ лотария. Вечеринката биде доста посѣтена, чистъ приходъ заедно съ лотарията възлиза на 800 лева. Приходъ, който мжчно може да се добие отъ друго др-во.

Всичко това се дължи на неуморимата дѣятелност която развива настоятелството на дружеството начело съ неуморимия и дѣятеленъ прѣдседателъ Д-ръ Бърдаровъ.

— **Слѣдъ 3—4 дена** жителитѣ на VII-й кварталъ въ града ни ще се порадавът на възобновената чешма на площадката, дѣто се отдѣля улицата за „Чифте-кафене“ отъ ул. „28-й Ноемврий“. Тази чешма, макаръ че нѣколко години слѣдъ освобождението на града ни да съществуваше, е станала жертва на пощадни ржцѣ. Градското кметство на 3 того е рѣшило за възобновяването ѝ, само че поради изчерпването параграфа за водопроводитѣ, работницитѣ за прокарването на кавала сж за смѣтка на махленчанитѣ.

— **Какво правятъ младитѣ демократи.** Мѣстното Радикал-Демократско бюро се разпоредило прѣзъ зимния сезонъ да се реферира, прѣдъ членовѣтѣ и съмишленицитѣ на партията, върху слѣднитѣ въпроси.

1. Културно-просвѣтителната политика на партията.

2. Радикал-демократията и земледѣлския въпросъ въ България.

3. Земледѣлския въпросъ отъ социал-демократично гледище.

4. Социал-икономичната политика на радикал-демократията.

5. Каква трѣба да бжде нашата данъчна система.

6. Какви социални реформи прѣдстоятъ сега да се извършатъ въ България.

7. Що е демокрация и имаме ли ние такъва.

8. Външната политика на България трѣба да изразява народната воля.

9. Балканската конфедерация и ролята на българската демокрация.

10. Занаятчийското производство и специални мѣрки за повдигането му.

За нѣкои отъ тия въпроси бюрото е поканило да рефериратъ професори отъ университета и видни личности отъ Радикал-демократичната партия. Ние бихме искали по-важнитѣ въпроси да иматъ публиченъ характеръ.

Обявления отъ сждебнитѣ пристави:

№ 4709.

Извѣстиямъ че отъ 4 ноемврий до 5 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Нива „Баллабаиръ“ 2 дек. 5 ара, при сжседи: Дѣдо Евстатия, Тодоръ Ц. Алексъвъ и Лазаръ Мариновъ, оцѣнена за 50 лева; 2) Нива сжщото землище и мѣстностъ при сжщитѣ сжседи, отъ 3 декара оцѣнена за 60 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойний Русанъ Деневъ отъ гр. Плѣвенъ не сж заложени продаватъ се за въ полза на малолѣтнитѣ останали отъ покойния по постановление на Плѣв. Окр. Сждъ подъ № 1009.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1 ноемврий 1906 год.

Дѣло № 811/906 год.

Сжд. Приставъ: Г. Милчевъ.

№ 4875.

Извѣстиямъ че отъ 4 ноемврий до 5 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на П публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Петърница, а именно:

1) Ливада въ землището на с. Петърница въ мѣстността „Умницитѣ“ отъ 23 декара 5 ара при сжседи: Топо Велковъ, Топалски Дано Георгиевъ, Пешо Геновъ и Нино Дрегановъ оцѣнена за 931 л. 50 ст.

Горний имотъ принадлежи на покойния Иванъ Коцовъ отъ гр. Плѣвенъ не сж заложени продаватъ се по взисканието на Марийка Хр. Шугова отъ Плѣвенъ за 65 лева и др. лихвитѣ и разносцитѣ по изпълнителния листъ № 1630 издаденъ отъ Плѣв. Град. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1 ноемврий 1906 год.

Дѣло № 923/905 год.

Сжд. Приставъ: Г. Милчевъ.

№ 6273.

Извѣстиямъ, че отъ 10 ноемврий до 11 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Бохот а именно:

1) Нива „Огсрѣща“, 5.8 дек. — 25 л.; 2) Нива „Огсрѣща“, 3.5 декара — 15 лева; 3) Нива „Каповитѣ“, 3.5 декара — 15 лева; 4) Нива „Край село“, 9.2 декара — 45 лева; 5) Нива „Търницата“, 5.1 декара — 25 л.; 6) Нива „Коджа“, 4.5 декара — 20 лева; 7) Нива „Голѣмий лжкъ“, 6.8 дек. — 20 л.; 8) Нива „Тръстара“, 7 декара — 35 л.; 9) Нива „Горуновъ“, 3.5 дек. — 15 лева; 10) Нива „Плужина“, 8.8 дек. — 40 лева; 11) Нива „Игино бранище“, 3.1 дек. — 15 лева; 12) Нива „Келифаря“, 3 декара — 20 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Лазаръ Тоновъ отъ с. Бохотъ не сж заложени продаватъ се по взисканието на Плѣвен. Земл. Банка за 250 л., лихвитѣ и разносцитѣ по изпълнителния листъ № 419 издаденъ отъ I Плѣв. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1 ноемврий 1906 год.

Дѣло № 402/905 год.

Сжд. приставъ: К. Минчевъ.

№ 6268.

Извѣстиямъ, че отъ 10 ноемврий до 11 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

1) Къща находяща се въ село Радивенецъ заеоно съ 2 дек. 5 ара дворъ, при сжсѣди: Маринъ Грамчовъ, Виню Грамчовъ и пасища оцѣнена за 400 лева.

Плѣвенъ, Печатница „Надежда“

Горния имотъ принадлежи на покойния Добри Ивановъ отъ с. Радивенецъ не е заложена продава се за въ полза на наследницитѣ му съгласно постановлението издадено отъ I Плѣв. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1 ноемврий 1906 г.

Дѣло № 723/906 год.

Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.

№ 6269.

Извѣстиямъ че отъ 10 ноемврий до 11 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Тученица, а именно:

1) Бранище „Въ Келавското“, 30 декара — 90 лева; 2) Бранище „Въ Келавското“, 4 декара — 12 лева; 3) Бранище „Новитѣ кюшета“, 5 декара — 15 лева; 4) Бранище „Надъ пещеритѣ“, 4 декара — 12 лева; 5) Лжкъ „Пещеритѣ“, 1 декаръ — 5 лева; 6) Шумахъ — бранище „Пещеритѣ“, 1 декаръ — 5 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Симеонъ Ив. Чолаковъ отъ с. Тученица не сж заложени продаватъ се по взисканието на Плѣвен. Земл. Банка за 500 л., лихвитѣ и разносцитѣ по изпълнителния листъ № 2074 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1 ноемврий 1906 год.

Дѣло № 414/905 год.

Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.

№ 6274.

Извѣстиямъ че отъ 10 ноемврий до 11 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Орта-Кьой, а именно:

1) Нива „Сгублата“, 9.4 дек. — 74.40 лева; 2) Нива „Докусъ Саи“, 7.2 декара — 43.20 л. 3) Нива „Докусъ Саи“, 4.7 декара — 28.20 лева; 4) Нива „Чалж Буваръ“ 8 дек. — 48 лева; 5) Нива „Кандърлъга“, 14 дек — 84 л.; 6) Ливада „Крайното ливади“, 5 декара — 40 лева; 7) Гора „Арабаджията“, 5 дек. — 40 л. 8) Гора „Арабаджията“, 3 дек. — 24 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Тома М. Франчешковъ отъ с. Лжжени не сж заложени продаватъ се по взисканието на Николай К. Панковъ отъ гр. Свищовъ за 366 л. 80 ст., лихвитѣ и разносцитѣ по изпълнителния листъ № 6480 издаденъ отъ Свищов. Град. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 1 ноемврий 1906 год.

Дѣло № 171/903 год.

Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.